

Otevřený dopis velvyslanci Spojených států ve Venezuele

 czechfreepress.cz/latinska-amerika/otevreny-dopis-velvyslanci-spojnych-statu-ve-venezuele.html

Jorge Majfud

05.05.2023

Pane velvyslanče Jamesy Story:

S potěšením se dozvídám, že nová politika vlády Spojených států zahrnuje možnost zrušení ekonomických sankcí proti Venezuele, což je stará washingtonská praxe od počátku 20. století, která spočívala v zničení ekonomik zemí s nezávislými vládami.

Stejně jako tomu bylo v Chile, kdy byly sankce proti demokratické vládě Allendeho zrušeny teprve tehdy, když se spiknutím Washingtonu a CIA 11. září 1973 podařilo tuto demokracii zničit a nahradit ji brutální diktaturou Augusta Pinocheta.

Teprve poté byly sankce nahrazeny milionovou pomocí na výrobu opěvovaného „chilského zázraku“, který ani tak nezabránil různým ekonomickým a sociálním krizím.

Příkladů je více, ale nebudu zabíhat do podrobností. Dobrá věc je, že odpovědní nikdy nebudou čelit žádnému národnímu nebo mezinárodnímu soudu za své zločiny proti lidskosti. Spravedlnost je pro chudé a pro poražené.

Jak víte, v roce 1989 venezuelské obyvatelstvo vyšlo do ulic, aby protestovalo proti politice své vlády, která se snažila zavést to, co se později stalo známým jako doktrína Washingtonského konsensu. Stovky lidí (pravděpodobně tisíce) byly zmasakrovány represivními silami, ale prezident George H. Bush neblokoval ani nepotrestal venezuelskou vládu sankcemi, ale místo toho přišel zachránit prezidenta Carlose Andrése Péreze pomocí mnohamilionové pomoci. a se závazkem radikalizovat stejná opatření, proti kterým protestovalo obyvatelstvo.

Podle ekonomů, jako je Jeffrey Sachs, jsou současné sankce vůči obyvatelům Venezuely zodpovědné za smrt desítek tisíc Venezuelanů a částečně i milionů emigrantů. Chápu, že válka proti Rusku a nejnovější mírové dohody podporované Čínou mezi dvěma dalšími velkými producenty ropy, Saúdskou Arábií a Íránem, činí přehodnocení případu Venezuely nezbytným a naléhavým.

Ale pojďme se bavit o demokracii, na které záleží. Nedávno jste učinil oficiální prohlášení, ve kterém naléháte na Venezuelany, aby se zaregistrovali k volbám v nadcházejících volbách. Myšlenka, kterou podporujeme téměř všichni. Ale že to říkáte Vy, nám připomíná příběh vměšování USA do vnitřních záležitostí jiných zemí známý již dvě století. Latinská Amerika trpí kvůli zásahům vlády soukromých korporací Spojených států.

Ve 40. letech byla podle tehdejších washingtonských diplomatů jednou ze zemí nejvíce vzdálených geopolitickému vlivu Spojených států a jednou z nejvzpornějších a nejnenáviděnějších právě z tohoto

důvodu, Argentina. Její nezávislost a nedostatek poslušnosti motivovaly politické intervence tehdejší americký velvyslanec Spruille Braden. Braden svým zásahem do volební kampaně v roce 1945 vynalezl antiperonismus ještě předtím, než se zrodil peronismus. Podobných případů můžeme zmínit desítky a vy to víte.

V geopolitice je splněn třetí Newtonův zákon, i když nikdy ve stejném poměru. Téměř vždy je akce rozdracena reakcí pomocí nějaké koloniální diktatury, ale někdy se stane opak a říká se tomu revoluce.

Ve svém prohlášení z 27. dubna jste Venezuelany varoval, že vláda pana Madura se je pokusí přesvědčit, aby nevolili. Za „štíry“ jste označil i některé představitele Národního shromáždění, kteří pro rozdělování hlasů používají různé politické zkratky.

Dokážete si představit, že by se uplatňovalo zlaté pravidlo mezinárodních vztahů, princip reciprocity a velvyslanec nějaké latinskoamerické země by oslovil Američany v oficiálním poselství ve prospěch republikánů nebo demokratů? Představte si, že by jeden z nich požádal Američany, aby demokratizovali volební systém odstraněním Electoral College, dědictví otrokářského systému a mnoho jiných věcí? Nebo za nepřijatelný by byl označen systém, který zajišťuje dva senátory za stát, bez ohledu na to, že některé státy mají čtyřicetkrát více obyvatel než jiné? Nebo že se američtí občané kolonie Portoriko mobilizují, aby si nárokovali volební právo? Nebo že korporace přestanou psát zákony v Kongresu a v každých volbách darují stovky milionů dolarů kandidátům? Umíte si to představit?

Navzdory všemu by to bylo méně závažné, vezmeme-li v úvahu, že nikdy neexistovala latinskoamerická země, která by napadla Spojené státy, zabrala polovinu jejich území, svrhla několik vlád a nastolila vojenské diktatury na ochranu soukromých latinskoamerických společností. Znáte nějaký příklad? Ne, že? Ale pokud by k tomuto hypotetickému případu došlo, nejen že by tento velvyslanec přišel o svůj post, ale pokud by byl velvyslancem Bolívie nebo Venezuely, svět by již čekal na „změnu režimu“ nebo novou blokádu či sankce.

Jako by to nestačilo, požádali jste Venezuelany, aby „promluvili se svými sousedy“, protože „volby lze vyhrát“. Nejde o to, že by se jednalo o něco nového v tragické historii Latinské Ameriky, kterou, jak víte mnohem lépe znají Latinoameričané, jejichž stará i nová paměť je poseta tragickými zásahy, státními převraty a krvavými „přátelskými diktaturami“ podporovanými Washingtonem a korporacemi, které mají větší moc než vy a kterýkoli jiný velvyslanec. Novinkou snad je, že už se to ani neskrývá a nepopírá, jak to dělal třeba pan Kissinger.

Kdy pochopíme, že je v zájmu amerického a latinskoamerického lidu přestat si dělat nepřátele těmito otcovskými, arogantními zásahy a proti elementárním principům mezinárodních vztahů?

Kdy přestaneme zastupovat zvláštní zájmy a budeme vážně myslet na společné dobro svobodných a nezávislých národů?

Kdy pochopíme, že je nejen spravedlivější a méně tragické, ale dokonce i ekonomičtější získávat přátele než nepřátele, že „národní bezpečnost“ zahrnuje to první, nikoli to druhé?

Kdy přestanete vidět svět jako film o indiánech proti kovbojům, o superhrdinech proti padouchům, o policajtech proti lupičům, kde vždy převezmete roli kovbojů, policistů a superhrdinů, kteří zapomenou na tragický příběh, který nechal vzniknout „zloduchy“.

Kdy se změníte, abyste tento svět učinili spravedlivějším, se spravedlivějšími dohodami a méně nadřazenými válkami?

Kdy přestanete ovládat životy druhých ve jménu starých a krásných výmluv a oddáte se řešení vlastních národních problémů, které jsou každým dnem závažnější?

Je to tak, že přijímáte pouze to, že se svět mění (a jako vždy se přizpůsobuje vašim požadavkům) a vy ne?

Jak dlouho budete selhávat při dávání světu lekcí ze svobody, demokracie a lidských práv, a to vždy silou ekonomických sankcí, ne-li dobře známých bombových útoků?

Jak dlouho budete dávat lekce, jak žít, když ani nevíte, jak na to?

S pozdravem,

Jorge Majfud

Překlad CFP!

Zdroj: <https://rebellion.org/carta-abierta-al-embajador-de-estados-unidos-en-venezuela/>

Přidat komentář

Obnovit

Odeslat

